

kan vinde ved at gjøre det, og, naar Regjeringen paa anden Maade er kommen til Anerkjendelse af, at det ikke kan hjælpe at ville paalægge en Commune, der ikke kan præstere det, Afgifter til Staten, og at man derfor maa eftergive dem foreløbig i 5 til 10 Aar til Lindring for Kommunen, saa mener jeg, at det er consequent og smukt handlet af Regjeringen, hvad man da ogsaa kunde vente af den Regjering, der sidder til Roers, og det vil vistnok virke velsignelsesrigt over hele Landet, at de andre Communer kunne vente at blive behandlet med den samme Retfærdighed som den, hvormed Regjeringen har behandlet Helsingør. Den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kredts (Madvig) vil saaledes, naar han engang i Tiden læser, hvad saavel jeg som han har sagt, komme til den Erkjendelse, at vi ere aldeles enige (Madvig: Nei, vi ere ikke enige!).

Lehmann: Jeg skal kun ganske kortelig udtale, at Helsingørs Commune vil ved dette Uendringsforslag kun opnaae det Samme, som ved hvad der ellers er foreslaaet. I det der er Tale om et foreløbigt Tilfud til en Paabegyndelse af Arbeidet, da ligger deri som en Forudsætning, hvorfra man er gaaet ud, at, naar man her voterer Noget som foreløbigt til en Paabegyndelse af et Arbeide, man da ogsaa vil have, at dette Arbeide skal føres til ende. Men den ærede Rigsdagsmand tager høilig feil, naar han troer, at, hvad der saaledes anføres indenfor Linien, har nogen bindende Kraft; thi enhver paafølgende Rigsdag, der ikke vil finde i de ophyste Omstændigheder tilstrækkelig Grund til at gjøre, hvad de tidligere Rigsdage have foreslaaet, er fuldkommen berettiget til at sige: hvad rager det mig, hvad min Forgænger har gjort.

Kirck: Ja, saa saa det rigtignok galt ud med Betanlægene og andre storartede Arbeider, naar Regjeringen ikke var sikker paa, at de Summer, der vare bestemte dertil, stode til Regjeringens frie Raadighed. Naturligtviis er det jo altsammen under Betingelse af, at de nærmere Grunde og Omstændigheder, hvormed et saadant separat Lovforslag — thi det er jo separate Lovforslag, der saaledes

fremkomme — blive tagne i Betragtning; men, hvis dette skeer, saa antager jeg rigtignok, at Regjeringen er berettiget til at antage, at den handler i Statens Interesse ved at betragte saadanne Summer som staaende til dens frie Raadighed. Var der allerede forrige Aar fremkommet et Lovforslag i denne Retning, saa vilde man strax være kommen med den Indvending: Det er Noget, der ikke kommer os ved, og saa kommer den velsignede Tale om Hjelstaten, hvad der er sælles, og hvad der ikke er sælles, og saa kan man fordybes sig saaledes i en Diskussion i den Retning, at den aldrig vil faae Ende.

Da ikke flere ønskede at ytre sig, gik man over til Afstemning, hvorved

1) Forslag af M. B. Bruun ad § 14:

Post 14 affattes saaledes:

„14. Til Helsingørs Commune, som foreløbigt Tilfud 20,000 Rd.“

vedtoges med 24 Stemmer mod 3.

2) Sammes Forslag til § 14:

Post 21 affattes saaledes:

„21. Til Paabegyndelse af en Udvidelse af Helsingørs Havn 100,000 Rd.“

vedtoges med 26 Stemmer mod 3.

Madvigs Forslag til samme Paragraph:

At under Post 22 forandres „Ministeriets“ til „Justitsministeriets“ vedtoges uden Afstemning som en Resolution.

3) Lovforslagets § 14, saalydende:

„Til andre og overordentlige Statsudgifter bevilges nedenstaaende 747,363 Rd. 75 ø.“
vedtoges eenstemmig med 34 Stemmer.